

Prof. Dr. GERHARD KAHLO (1893—1974)

Naš vredni saradnik prof. dr. Gerhard Kahlo preminuo je 18. jula 1974. u Cottbusu (Kocebu) blizu Lajpciga. — Rodio se 29. decembra 1893. u Magdeburgu kao deveto dete učitelja Martina Kahlo. Učio je humanističku (klasičnu) gimnaziju u Magdeburgu a studirao je jezike i književnosti te istoriju i filozofiju u Getingenu i Jeni. 1919. je promovisan za doktora filozofije pošto je odbranio svoju doktorsku tezu „Die Verse in den Sagen und Märchen,“ na Universitetu u Jeni. Po položenom državnom ispitu (1920. u Magdeburgu) proveo je izvestan broj godina na radu u gimnaziji, učiteljskoj školi i višoj pedagoškoj školi kao stručnjak za nemački, latinski i grčki jezik i za filozofiju. Od 1928. do 1940. godine vodio je Višu školu u Uslaru (Solling), a za vreme rata 1940.—1945. rukovodio je Višom školom u Kalliesu (Pomeranija). Posle rata (od 1945.—1947. godine) saradivao je u izgrađivanju demokratskog školstva okruga Belzig preko reorganizacije školstva i obrazovanja novih nastavnika za istoriju kao aktivan predavač i docent u Potsdamu i kao docent (za nemački jezik, u 1947.—1948. godini) u Vizenburgu (Mark). Od 1948.—1952. radi kao nastavnik i docent u Vitenbergu i Zenftenbergu. 1953. dobija profesuru za etnologiju na Humboltovu universitu u Berlinu i u isto vreme saraduje na Universitetu Karla Marksa u Lajpcigu za indonezijske i poinezijske jezike, a od 1956. do 1963. radi kao naučni saradnik u Istočnoazijskom institutu Universiteta Karla Marksa u Lajpcigu, gde je bio penzionisan. Poslednje godine svoga života proveo je u Cottbusu (Kocebu). Bio je član SED (Jedinstvene socijalsitičke partije Nemačke) i počasni član I. C. O. S. (za onomastiku, sa sedištem u Luvenu, Belgija). Nosilac je odlikovanja „Medalja za izvanredna postignuća“ (1963.). Glavne oblasti njegovog naučnog rada bile su:

1. Etnologija nemačkog naroda, a naročito pripovetka, bajka i verovanja,
2. Upporedna lingvistika, istorija jezika, onomastika,
3. Indonezijski jezik,
4. Izučavanje istorije, osobito praistorije i Istoka.

Osim toga bavio se prevodjenjem sa raznih jezika: sa latinskog, indonezijskog, holandskog, francuskog, a pisao je i tekstove za opere, opere, pozorišne komade, romane i pripovetke.

Naš saradnik postao je 1961. godine, kada nam je ponudio svoje prve priloge, i od onda pa do danas nema nijednog broja *Žive Antike* bez njegovog priloga. Nažalost, on nije stigao da pročita korekture svojih poslednjih priloga koji se štampaju u ovom godištu.

Neka mu je večna slava i hvala!

M. D. P.